

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Απάντηση στις προκλήσεις - Θέσεις για τα μεγάλα μέτωπα μιας κυβερνητικής πολιτικής

ΧΙ. Η πρόκληση του εγγυημένου επιπέδου αξιοπρεπούς διαβίωσης

2. Οι πολιτικές προτεραιότητες

Σχολιάστε το Εκτυπώστε το

Μέγεθος γραμματοσειράς:

Το πρώτο συνεπώς ζήτημα που τίθεται στον τομέα της κοινωνικής πολιτικής είναι η διαμόρφωση του **προνοιακού χάρτη**, αρχής γενομένης από την **νομοθετική τυποποίηση των προνοιακών φορέων** στους οποίους επικρατεί μια κατάσταση πολυμορφίας, ασάφειας ή και ανομίας, ανεξάρτητα από τις προθέσεις. Στον χώρο της πρόνοιας συνυπάρχουν:

- Φορείς κρατικοί που εντάσσονται πλέον στις ΔΥΠΕ
- Φορείς που ανήκουν στην αρμοδιότητα της τοπικής αυτοδιοίκησης Α' και Β' βαθμού διαφόρων νομικών μορφών (Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου και Νομικά Πρόσωπα Ιδιωτικού Δικαίου)
- Φορείς μη κρατικοί μη κερδοσκοπικοί που ανήκουν σε εκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα ή έχουν την μορφή ιδρύματος, σωματείου, αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας ή κληροδοτήματος.
- Φορείς ιδιωτικοί που λειτουργούν επιχειρηματικά.

Το δεύτερο ζήτημα είναι η ενεργοποίηση, ο συντονισμός και η αξιοποίηση του μεγάλου κοιτάσματος «**κοινωνικού εθελοντισμού**» που εκδηλώνεται κυρίως στον τομέα της πρόνοιας. Πέρα από τις παραδοσιακές μορφές κοινωνικού εθελοντισμού (π.χ. ΕΛΕΠΑΠ) που χρειάζονται ανανέωση και ενθάρρυνση, ιδιαίτερη σημασία έχει η ενεργοποίηση της τοπικής αυτοδιοίκησης προκειμένου να δημιουργηθούν «**τράπεζες ελεύθερου χρόνου**» για τον συντονισμό της διαθεσιμότητας όλων εκείνων που θέλουν να προσφέρουν εθελοντικά στον χώρο της κοινωνικής πολιτικής αρκετές ώρες κάθε εβδομάδα.

Το τρίτο ζήτημα είναι ο **συντονισμός των επιμέρους δράσεων** ώστε να επιτυγχάνονται **οικονομίες κλίμακας**.

Πέντε είναι τα βασικά πεδία στα οποία αναπτύσσονται οι προνοιακές δράσεις.

α. **Τα παιδιά** (βρεφονηπιακοί και παιδικοί σταθμοί, παιδικά χωριά, υιοθεσία, ανάδοχες οικογένειες υπηρεσίες επιμελητών ανηλίκων, προγράμματα για την προστασία των κακοποιημένων παιδιών κ.ο.κ.).

β. **Η οικογένεια**. Δημογραφική πολιτική και στήριξη της πολύτεκνης οικογένειας, συμβουλευτική υποστήριξη, προβλήματα στέγασης και σίτισης, αντιμετώπιση της

ενδοοικογενειακής βίας κ.ο.κ.

γ. **Τα άτομα τρίτης ηλικίας** και ιδίως τα μοναχικά άτομα με περιορισμένους πόρους λόγω χαμηλής σύνταξης (ΚΑΠΗ, γηροκομεία, νοσοκομεία ηλικιωμένων ατόμων, προγράμματα βοήθειας στο σπίτι κ.ο.κ.).

δ. **Η αναπηρία**, τόσο η παιδική όσο και των ενηλίκων (ανοιχτές και κλειστές δομές στήριξης, αναπηρική ιδιότητα, αναπηρικές συντάξεις, αναπηρικά επιδόματα, αναπηρικό κίνημα, γονεϊκό κίνημα, κ.ο.κ.)

ε. **Οι άλλες ευπαθείς ομάδες** (πρόσφυγες, άστεγοι, χρήστες ναρκωτικών αλκοολικοί, αποφυλακισμένοι, φορείς του AIDS κ.ο.κ.).

Μια οριζόντια «ολοκληρωμένη» πολιτική για κάθε μια από τις ομάδες αυτές είναι απολύτως αναγκαίες για την συγκρότηση ενός συστήματος που θα παρέχει τόσο **άμεση κοινωνική βοήθεια σε επείγουσες περιπτώσεις**, όσο και **διαρκή παρακολούθηση σε όλες τις άλλες**. Αυτό πρέπει να λειτουργεί σε συνδυασμό με το δημόσιο σύστημα υγείας (δομές ψυχικής υγείας, ναρκωτικά, αποκατάσταση χρόνιων παθήσεων που σχετίζονται με την ηλικία κ.ο.κ.) αλλά και με το σύστημα κοινωνικών ασφαλίσεων (αναπηρικές συντάξεις κ.ο.κ.).

Σχόλια:
